

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec 2:20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
 V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . . . 2.—
 V opravi prejema mesečno . . 1:70
 == Sobotna izdaja: ==
 za celo leto . . . . . 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

== Ilustrati: ==
 Enostolpna petlitrsta (72 mm):
 za enkrat . . . . . po 18 v
 za dvakrat . . . . . " 15
 za trikrat . . . . . " 13
 za večkrat primeren popust.
 Poročna osnanila, zahvale, osmrtnice itd.:
 enostolpna petlitrsta po 2 v.
 == Poslano: ==
 enostolpna petlitrsta po 40 v.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nebrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniški telefon št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ovrške 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 183.

Važni posveti v deželnem dvorcu.

Ta teden se vršijo v deželnem dvorcu na poziv deželnega glavarja velevažni posveti radi našega kmečkega gospodarstva med vojno.

Včeraj se je vršil pod predsedstvom deželnega glavarja dr. Susteršiča posvet radi uporabe vojnih ujetnikov za razna dela. Udeležili so se posveta zastopniki poljedelskega ministrstva, vojaške uprave, deželne vlade, kmetijske družbe in razni strokovnjaki. Šlo se je v prvi vrsti za to, izvršiti to poletje razna važna dela na ljubljanskem barju po vojnih ujetnikih. V tem oziru se je dosegel sporazum v tem smislu, da vojaška uprava da za to delo na razpolago 3000 vojnih ujetnikov. Pričakovati je, da se dela začno že sredi meseca aprila.

Posvet se je pa sukal tudi o tem, kako izvršiti še druga dela potom vojnih ujetnikov. V tem oziru se bo pred vsem skušalo pri vojni upravi izposlovati sprejemljive pogoje, da bo mogoče ujetnike tudi v manjših oddelkih uporabljati za cestne zgradbe in poljska dela. Premagati so pa tudi precejšnje težkoče, ker treba skrbeti za prevoz ujetnikov, za stanovanje, prehrano in stražo. Najmanjši oddelek, ki bi ga odala vojna uprava enemu delodajalcu, mora znašati vsaj 30 mož. Upati je, da bo vsaj v nekaterih delih dežele mogoče, poslužiti se te udobnosti.

„Dežela vzhajajočega solnca.“

Japonci, prebivalci »dežele vzhajajočega solnca«, se pripravljajo, da gredo zavzet »nebeško kraljestvo«, to je Kitajsko. Trojni sporazum jih je vabil na bojišča v Evropo, pa niso prišli, četudi jim Francoska in Angleška odpira vrata v Evropo; rajši bodo sami celemu svetu zaprli vrata v »kraljestvo srede«. Kakor hitro so pred 14 dnevi prišle v svet vesti o zahtevah, ki jih je stavila Japonska Kitajski, smo pripomnili, da tako obsežne zahteve ne pomenjajo nič manj kakor konec kitajske neodvisnosti. Našo sodbo so potrdili tudi prijatelji Japonske, Angleži, Rusi in Francozi in sicer z žalostjo in sirahom v srcu, z nevoljo nad zaveznikom in mrzličavim trepetom onega, ki čuti, da se mu bo vzel nekaj njegovega.

Japonci so hodili v šolo v Evropi. Niso daleč časi, ko je bilo leta in leta čitati o raznih japonskih poslanstvih, ki so prihajala v evropske države proučavati razna politična, kulturna in gospodarska vpra-

šanja. Evropske države so kar tekmovali v ljubezni in naklonjenosti do malega naroda na skrajnem vzhodu. Posiljale so mu inštruktorjeve, profesorjeve, inženereve in kapitalistov. Nemčija je bila Japonski vzor pri organizaciji vojaštva, zato so imenovali Japonsko »Prusko na vzhodu«. Mali učenček je letos končal šolo in se je v kratkem času naučil toliko, da je strah svojih učiteljev, ker se je naučil tudi takih reči, ki učiteljem niso ljube. Kdo ga je naučil lokavosti, brezobzirnosti in nehvaležnosti, kdo mu je vcepil golega sebičnega materializma, kdo pa je razodel »rumeni« politična sredstva in clike, v katere oblečeš svoj interes, da ga proglasiš za svojo sveto pravico in zato smeš sosedu vse vzeti in ga s silo izgnati. Skrivnostna je ta dežela in še bolj čudno bo to »vzhajajoče solnce« za Evropo in ostali svet.

Še enkrat spominjamo, da je Japonec hodil v šolo v Evropi. Sedaj prehaja od učenja do dejaja, in sicer v »nebeškem kraljestvu«, ki je večje kakor cela Evropa. Japonski diplomati pravijo, da se nočejo dotakniti kitajske neodvisnosti, ne, ampak samo gotove rudnike in pristanišča in železnice zahtevajo zase. Razne koncesije, ki jih je imela dosedaj Nemčija, naj se prenesejo na Japonce. V bodoče smejo razne koncesije na Kitajskem pridobivati samo Japonci in če se drugim narodom že kaj da, tedaj samo s privolenjem Japonske. Samo gospodarskih interesov da išče Japonska na Kitajskem, pravijo japonski diplomati, ki so obenem zahtevali tudi, da dobi vsak kitajski minister japonske svetovalec, kitajska armada in mornarica japonske inštruktorje in kitajske šole japonsko kot učni predmet. Angleski listi pravijo, da japonska vlada niti vseh svojih zahtev ni objavila in soglasno sodijo, da Japonska hoče ne samo rudnike, ampak celo Kitajsko in vso vlado v nji. Rusi so bili v tem vprašanju tudi odkritosrčni in ker vedo, da se trojni sporazum sedaj ne more z vojaško silo postaviti proti japonskim nameram, zato udarili po svojih zaveznikih Angležih in »Ruske Vjedomosti« jim brusijo v obraz: »Japonci hočejo protektorat nad Kitajsko, kakor so ga imeli Angleži nad Egiptom.« Kaj so Angleži napravili pred kratkim z Egiptom? Polastili so se ga. Japonec je hodil v politično šolo v Evropi.

Že priimek Kitajske »nebeško kraljestvo« ima nekaj silno vabljivega v sebi. Kaj čudnega, da bi posebno »vzhajajoče solnce« rado pogledalo v to kraljestvo. Japonsko prebivalstvo se vsako leto pomnoži za 800.000 prebivalcev in v nekaj desetletjih bo imelo svojih 75 milijonov ljudi. Kaj pa je Kitajska vredna v gospodarskem oziru?

Prava Kitajska ima površine okoli 4 milijone kvadratnih kilometrov in šteje 350 milijonov ljudi, tedaj sorazmerno 90 ljudi na kvadratni kilometer, v nekaterih pokrajinah pa več nego 200. Prebivalstvo je ločeno po treh verah: konfucijevi, Buhdovi in taviizmu. Kristjanov je kakih pet četrtilijona in na zapadu okoli 30 milijonov mohamedancev. Tujcev je kakih 150 tisoč, med njimi 75.000 Japoncev, 50.000 Rusov, 10.000 Angležev, 4000 Nemcev, 3000 Amerikancev in 2000 Francozov. Od Kitajske odvisne in vazalne pokrajine Mongolija, Mandžurija, Tibet in Turkestan imajo skoro še enkrat večjo površino, 71 milijona kvadratnih kilometrov, pa samo 20 do 25 milijonov prebivalstva. Te dežele nimajo za Kitajsko niti v vojakem niti v gospodarskem oziru posebne važnosti in bodo skoro plen zemljelačnih sosedov.

Kitajska je pretežno poljedelska država. V tem oziru je ločiti zelo rodovitno in zelo gosto naseljeno naplavinno na vzhodu, na katero se naslanja v sredi hribovit in redkeje obliuden svet, na zahodu pa so maloobljude stepne planote. Vzhodni pas se zopet deli v južni del ob reki Hoan-ho, kjer raste čaj, bombaž, riž in cvete sviloreja; v severnem delu pa uspevajo pridelki zmernega pasu. Najvažnejši je za Kitajsko riž; ob slabih letinah vlada grozna lakota. Na leto pridelajo 300 do 400 milijonov meterskih stotov, kajti kljub prostemu orodju je kitajski kmet bolj podeden vrtnarju, ki dobi na enem hektarju obilo riža. V dolini Jangtsegangja je doma čaj, dobijo ga na leto 300 do 400 milijonov kilogramov. Kitajska je še vedno v prvi vrsti svilorejskih držav in da svetu največ surove svile in sicer 8 milijonov kilogramov finjeje in 4 milijone kilogramov druge vrste. Zelo so se razširili bombaževi nasadi, ki dajo 1 milijon bal, kar je 5 odstotkov svetovne bombaževe žetve.

Gozdovi so precej izsekani, za živinorejo v pravi Kitajski ni prostora in potrebe, ker se polje lahko z roko obdeli.

Bogata pa je Kitajska rudnin, od katerih je le malenkostni del izrabiljen. Kitajski premočniki so naravnost neizčrpni, največji na svetu; pokrivajo cel milijon kvadratnih kilometrov, to je celo Nemčijo in Francijo. Premog je posebno razširjen v provincah Čili, Šantung, Sansi, Sečuan, Huan in Junan. Bogate so zaloge jeklenih rud, železa, bakra, čina, zlata in srebra. Moderne železarske industrije je na Kitajskem še zelo malo, pa dani so vsi predpogoji v obili meri. Kitajec ni industrijec, ampak priznan umetni obrtnik v domači industriji porcelana, laka, tušev, medenine, papirja, preprog, slamninkov, opija in razkošnih drobnarij.

V primeri z razsežnostjo je kitajska

zunanja trgovina prav majhna, pa je vendar v zadnjih desetih letih poskočila od 1-4 na 25 milijardi mark. Uvoz pa je večji nego izvoz. Na trgovini so posebno udeleženi angleški Hongkong s 775 milijoni, Japonska s 375, Angleška 250, Rusija 175, Združene države 175, Francija in Nemčija po 100 milijonov. Kitajska izvažajo za 225 milijonov surove sile, za 100 milijonov tižola, ravno toliko dobi za čaj, za bombaž 80. Zunanja trgovina gre vsa preko morja. Najvažnejša luka je Shanghai. V notranjosti dežele so najvažnejša prometna sredstva reke, predvsem Jangtsegang, na čegar bregovih so najvažnejša trgovska mesta, med njimi tudi omenjeni Shanghai. Reke in morje veže tudi več kanalov, cest v našem smislu pa ni, napeljav pa je že 10.000 km železnice, kar je za tako deželo zelo malo.

Japonske zahteve so tedaj za gospodarski razvoj na vzhodu in za evropsko konkurenco največjega pomena. Naj se uresniči to delno: ustvariti vzhodno »ogromno industrijo« pod vodstvom Japonske in pomena v gospodarskem in političnem oziru se ne da pregledati in oceniti. Japonska ne zahteva nič manj kakor skoro vse premočve in jeklene rudnike v južnovzhodni in vzhodni Kitajski. Kakor tudi dovoljenje za velike in številne železnice, ki naj bi preprežile te kraje. V vzhodni Mongoliji zahteva tudi okraj rudnikov in »zemljiški koncesiji« hoče zaokrožiti svoje gospodarske namere, ki izhajajo iz Koreje. Ta japonski protektorat bi res zaprl vrata angleškim, ruskim in ameriškim interesom. Čez ta japonski jez bi bilo priti le z orožjem. Kaj sili Japonsko v »nebeško kraljestvo«. Gotovo v prvi vrsti splošna želja po gospodarski moči in zraven želja po neodvisnosti od tujih rud in pa uničenje kitajske konkurence v premoči. Kljub vsemu vladnemu prizadevanju se Japonski ni posrečilo dobiti doma znatnih jeklenih virov. Tudi japonski premog ni posebno dober, Kitajska pa ima neizmerne zaklade najboljšega. Vseled tega Japonci niso mogli uresničiti svoje srčne želje, da bi doma izdelovali orožje. Svoje orožarne so zidali z angleškim denarjem, delajo po angleških patentih, a jeklene rude so morali prositi pri Kitajcih.

Japonska hoče sedaj kitajske premočnike in jeklo, da ustvari svojo jekleno industrijo za izdelovanje orožja, vojnih in trgovskih ladij. »Izrabiti ugodno priliko!«, ta politični svet je Japonec dobil v Evropi, ki se hujuje, da mali učenček sedaj vodi politiko golih in brutalno materialnih ciljev. Japonec sedaj drugim zapira in sebi odpira vrata v Kitajsko. Ni čuda, da cete mu svetu to ni prav. Kdo pa je tak, da ne bi hotel v »nebeško kraljestvo«?

LISTEK.

Ob tristoletnici šentjakobske cerkve v Ljubljani.

1.

Najstarejši del ljubljanskega mesta je okrožje Sv. Jakoba, in sicer od Hradeckega mostu (Čevljarskega, Pod Trančo) do konca ulice sv. Florijana pod Samassovo zvonarno. Ta del je bil najprej z idom obkrojen. Obsegal je torej Stari trg, ki je pa pred zidanjem cerkve sv. Florijana obsegal tudi ulico, ki se sedaj po tej cerkvi imenuje.

V cerkvenem oziru je spadala tedaj Ljubljana pod župnijo sv. Petra. Šele l. 1461., ko je ustanovil cesar Friderik III. ljubljansko škofijo, je postala cerkev sv. Nikolaja škofijska cerkev in obenem župna cerkev za ljubljansko stolno mesto med mestnim ozidjem, ki je tedaj že segalo do konca bivšega frančiškanskega samostana (nekdanje gimnazije) na Vodnikovem trgu. Kaj pa, ali v prvotni Ljubljani ni bilo nobene cerkve? Pač, bila je cerkev sv. Jakoba. Kdaj da so jo sezidali, ni znano. Ker so cerkve sv. Jakoba radi postavljali v 12. veku, smemo sklepati, da je tedaj tudi v Ljubljani nastala.

Najstarejša listina, ki govori o cerkvi sv. Jakoba pa je šele iz l. 1383. To leto so namreč utemeljili Henrik Gall, Rudlieb pl. Kozjak, njegova hči Margareta in Sigefrid de s. Petro kaplanijo sv. Jakoba. L. 1426. je ustanovila Margareta, vdova Andreja Abfaltreina, rojena Gall, v cerkvi sv. Jakoba tri sv. mase na teden, katere naj bi se brale za njeno rodovino, posebno za Nežo pl. Kolenc (Colienz) in za njeno pokojno mater.¹

Na praznik sv. Jakoba je bila v Ljubljani od nekdanj volitev mestnega sveta.²

2.

L. 1491. so se k cerkvi sv. Jakoba priselili oo. avguštinci, ki so od l. 1366. imeli svoj samostan pri cerkvi sv. Martina in sv. Janeza Krsnika. Stala je približno tam, kjer se nahaja sedaj frančiškanska cerkev. Radi turških vpadov pa so morali ta kraj zapustiti in oditi v utrjeno mesto. Namenili so jim cerkev sv. Jakoba. Njihovo cerkev pa so porušili, da ne bi služila Turkom za skrišališče in oporišče. Kmalu po svojem prihodu so avguštinci začeli misliti na novo cerkev. Bržkone je silni potres l. 1511. porušil tudi cerkev sv.

¹ Izvestja Muzej. društva za Kranjsko, 1898, 133.
² Letopis Slovenske Matice, 1885, 236.

Jakoba, kakor se je tedaj na Kranjskem podrla nebroj gradov in cerkev, sploh skoro vse, kar je bilo zidanega. Manj so trpela stavbe, bodi cerkve, bodi hiše, ki so bile lesene, in takih je bilo tedaj še mnogo. Novi cerkvi je položil temelj l. 1513. ljubljanski škof Kristof Rauber. V temeljni kamen so shranili svetinjo z napisom: Anno nativitatis Domini 1513. Na tej strani je bila podoba sv. Avguština, patrona avguštinskega reda. Na drugi strani je bilo zapisano: Christophorus Rauber Episcopus Labacensis et Secevensis Anno sui Pontificatus 20. (Kristof Rauber, ljubljanski in sekovski škof v 20. letu svojega škofovanja).³

Avguštinci so ostali pri sv. Jakobu do l. 1555. To leto so prodali in prepustili cerkev in samostan kralju Ferdinandu (29. okt. 1555) in odšli na Reko. V zameno so dobili opatijo sv. Jakoba pri Reki, ki se sedaj opatija (Abbazia) imenuje, kralj Ferdinand pa je ustanovil pri sv. Jakobu v Ljubljani hospital za ubožce obojega spola, zlasti za onemogle rudarje idrijske.⁴ Ker je imela Ljubljana tedaj že drug starejši spital pri Sv. Elizabeti v Špilski ulici.

³ Historia annua Collegii Societatis Jesu, Ad a. 1613.
⁴ Izvestja Muzej. društva za Kranjsko, 1897, 69.

ci (Štritarjevi ulici), ki ga je ustanovila l. 1345. ogrska kraljica Elizabeta, so imenovali ta novi spital cesarski ali dvorni spital.⁵

Ta spital se je moral po 41. letih umakniti drugemu namenu. Ljubljanski škof Janez Tavčar (1580—1597), ki je bil tudi nadvojvoda Ferdinanda namestnik v Gradcu, je deloval na to, da bi se naselili v Ljubljani jezuiti. Nadvojvoda Ferdinand je temu predlogu pritril in pričel obravnave z jezuitskim redom.

3.

V Ljubljani je bilo tedaj močno razširjeno luteranstvo in jezuiti naj bi pomagali ljudi zopet spreobračati h katoličanstvu. Nadvojvoda jim je najprej določil za stanovanje nekdanji frančiškanski samostan (na Vodnikovem trgu). Ker pa kraj tik mestnega ozidja za jezuitske namene ni bil pripraven, jim je odmenil ubožnico pri Sv. Jakobu. Prišli so 21. januarja 1597. v Ljubljano, kjer so bivali en teden pri škofu, potem so se pa naselili pri Sv. Jakobu. Tu pa je bila cerkev tesna in mračna, stanovanje premajhno in neprilичno. Zato so jezuiti začeli delati načrte za nov samostan in novo cer-

⁵ Vrhovce v Zborniku Slovenske Matice, 1901, 129.

Slovenec povsodi prvi, ko je treba braniti našo slavno Avstrijo, ki nam je tako ljuba, da damo zadnjo kapljo krvi. Le to je nam slovenskim fantom pri mornarici žal, da ni še več Slovencev tukaj, da bi mogli tudi tu pokazati, kak junak je Slovenec. Isto vabimo in pozivamo slovenske mladence, da se v čim največjem številu priključijo k c. in kr. vojni mornarici kot prostovoljci. Slovenski fatje, na krov! — Rudolf Križ, R. Štraj i. dr.

Zemljevid evropskih bojišč v slovenskem jeziku je ravnokar izšel v zalozi Katoliške Bukvarne. Po lepi izvršitvi in natančnosti presega vsa pričakovanja. Jutri bo »Slovenec« natančneje poročal. Cena zemljevida je 2 K 40 vin., nalepljen na platno in zlozljiv v žepno obliko 6 K, na platnu s palicami 6 K 50 vin.

— **Predpisi civilnim potnikom v Krakov.** Vozni listki se smejo prodajati v okrožje trdnjave Krakov, in sicer do sledečih postaj, oziroma postajališč: Mydlniki, Krakov, Podgórze-Plaszow, Podgórze-Bonarka, Podgórze-Miasto, Swoszowica in Krakov Grzegórzki le, če se izkaže popotnik s po politični oblasti prve inštanice potrjeno izkaznico ali s prehodnico, ki ji je priložena fotografija, izstavljena po trdnjaskem poveljstvu v Krakovu. Bivanje v Krakovu je dovoljeno le s pismenim dovoljenjem c. in kr. trdnjaskega poveljstva v Krakovu.

— **Dijak z britvijo napadel profesorja.** Palermo, 19. februarja. Ko je sinoči opolnoči tukajšnji vseučiliški profesor Errera v družbi več kolegov zapustil kavarno, je nenadoma skočil proti njemu mlad mož ter mu z britvijo zadal na obeh licih in nosu težke rane. Profesor se je hotel obraniti z roko, nakar je tudi na roki dobil težko poškodbo. Storilec je nato zbežal. Profesor je bil ves oblit s krvjo; prenesli so ga v bolnišnico, kjer so takoj izvedli operacijo. Nos je najbrže izgubljen. Storilec je neki dijak in je napad izvršil najbrže iz maščevanja, ker je pri izpitu pri dotičnem profesorju propadel.

Iz vojne.

Pogumni slovenski fantje pošiljajo pozdrave.

Prejeli smo naslednje pismo: Vaše blagorodje! Vam in vsem čitateljem »Slovenca« pošiljamo slovenski fantje iz snežnih Karpatov priske pozdrave! Kot pravi slovenski fantje smo komaj čakali, da se pomerimo z Rusom, in 18. januarja se nam je želja izpolnila. Prav po slovenski navadi smo prijeli sovražnika in dobro prestali krvavi krst. Sedaj smo se ruskih krogel že tako privadili, da nam je prav dolgčas, če nam ne živijo okrog ušes. Tudi Vam, dragi tovariši, ki se za nami pridete, kliče: Le pogum! Ni vse res, kar o Rusih pripovedujejo; četudi jih je veliko, so pa bolj zajčjega plemena. Le nič strahu, le z veseljem v boj za domovino! Naše geslo je: Dol z Rusijo! — Pozdrav cele 5. stotnije, 8. bat. trdnjaskega top. polka, Fran Kos, predstrelca; Jurij Batič, nadvojvoda; L. Legat, četovodja; Jožef Prihavec, desetnik; Fran Mahkovec, desetnik; Fran Martičič, Ivan Prebil, Benko Radikon, Jožef Malin, Alojzij Hribar, Rudolf Mohar, topničarji; Fran Feigel, četovodja; Jožef Pelosa, predstrelca.

Vse za vero, dom, cesarja!

Jožef Oberstar iz Brega pri Ribnici piše 21. jan.: »Kar nas je tukaj vojakov, smo dobre volje, vojaki zares in trdno držimo za vero in dom in cesarja. Hudo je, ali potrpiamo vse, pred smrtjo se ne bojimo. Gledamo smrt, ali ne strašimo se je. Hvala Bogu, še nas je precej ostalo do zdaj. Tudi jaz se še počutim čvrstega in zdravega. Z Bogom! Jožef Oberstar.

»Bog je moja tolažba.«

Jožef Mohor iz Dan pri Ribnici piše 10. febr.: »Ce bode te karto kdaj dobili v roke, naj Vas mesto mene najskrebnije pozdravi. Oh, ko bi Vi vodili, v kakšnih okoliščinah Vam pišem, koliko velikega zatajevanja mi je treba tukaj v tem trpljenju. Bog je moja tolažba in pomoč; k Njemu se zatekam in s sv. Devico. Kakor vidim se bomo udarili zdaj kmalu zopet. Med krogli sem bil že 10 minut, pedel je moj prijatelj Ivan Balantič, doma nekje od Kamnika. Kako neskončno rad bi videl še lepo Ribnico, pa slutim, da . . . . Še en pozdrav! Jožef Mohor.

Cerkveni vestnik.

Vsopred sv. misijona, ki se bo vršil v mestni župni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani v spomin tristoletnice posvečenja cerkve od 7. do 14. marca 1915 pod vodstvom čč. gg. očetov jezuitov.

Nedelja, 7. marca:

Ob 5. jutraj: Začetek sv. misijona, »Veni sancte Spiritus«, uvodni govor. — Ob pol 10. dopoldne: govor: Eno je potrebno. — Ob 2. popoldne: Nauk za otroke. — Ob 7. zvečer: En sam greh.

Ponedeljek, 8. marca:

Ob 5. jutraj: Prava hudočija. — Ob 3. popoldne: Nauk za žene. — Ob 7. zvečer: Spoznavaj samega sebe.

Torek, 9. marca:

Ob 5. jutraj: Še je upanje. — Ob 3. popoldne: Razni strahovi. — Ob 7. zvečer: Najvišje sodišče.

Sreda, 10. marca:

Ob 5. jutraj: Nauk za dekleta. — Ob 3. popoldne: Oh, ta jezik! — Ob 7. zvečer: Ali boš še?

Četrtek, 11. marca:

Ob 5. jutraj: 99 odstotkov. — Ob 3. popoldne: Kaj te čaka? — Ob 7. zvečer: O presvetoem Resnjem Telesu.

Petek, 12. marca:

Ob 5. jutraj: Krivica vinar. — Ob 3. popoldne: O presvetoem Srcu Jezusovem. — Ob 7. zvečer: Nauk za moške.

Sobota, 13. marca:

Ob 5. jutraj: Odpustil. — Ob 3. popoldne: Molit. — Ob 7. zvečer: Naša Mati v nebesih.

Nedelja, 14. marca:

Ob 5. jutraj: Važno socialno vprašanje. — Ob pol 10. dopoldne: Naša Mati na zemlji. — Ob 2. popoldne: Sklep. Blagoslov devocijskih govor, papežev blagoslov, procesija, 1e Deum, blagoslov z Najsvetejšim.

1. Misijonski zvon zapoje vsak večer po zadnjem govoru. Tedaj naj vsi verniki v cerkvi in doma klete molijo pet Očenašev in pet Češčenarij za spreobrnjenje grešnikov.

2. Sv. maše bodo ob delavnikih od pol 5. ure dalje; istotako ob nedeljah.

3. Misijonska spoved se prične takoj 7. marca: Vendar pa je določen 8. marec popoldne in ves 9. marec za žene, 10. marec za dekleta, 13. in 14. marec za moške.

Vsi spoštovani župljani tudi drugi verniki ste srčno vabljeni k sv. misijonu. Starši, pripeljite svoje družine; vsakdo naj se potruži, da pripelje znanca in prijatelja; mu bodo enkrat zelo hvaležni.

Pridite vsi! Gospod Jezus Vas vse pričakuje pri obhajilni mizi; sedaj je še usmiljeni Odrašenik, a kmalu bo oster Sodnik.

Darovi.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od 2. do 12. februarja t. l. darovali: po 20 K: Dr. Janko Babnik, minist. svet., dr. pl. Globočnik, sekc. načelnik, oba na Dunaju, dr. Henrik Luma, odv. v Gorici, dr. Stanko in Vida Lapajne, dr. Frid. Babnik, dvor. in sod. odv., in Ivan Kavčnik, dvorni svet., vsi na Dunaju; 15 K: Dr. Franc Jurčič, odv. v Ptuj; po 10 K: Ivan Okratič, gen. odv. na Dunaju, Josip in Cili Mejač v Mödlingu, dr. Tomaž Horvat, odv. v Ptuj, Anton Mladic, sod. svet. v Šmarju p. J., Fran Matejčič, dež. šol. nadzornik v Trstu, dr. C. Pauer, dvor. svet. v Gradcu, dr. Jos. Sernec, odv. v Celju, Franc Kolenc, dvor. svet. v pok. v Gradcu, dr. Jos. Špešič, zdravnik v Središču, dr. Gvidon Srebrce, em. odv. v Brežicah, Iv. Velkavrh, nadporočnik v pok. v Ljubljani, Luka Svetec, notar v Litiji, dr. Jos. Tičar, zdravnik v Kranjskigori, Josipina Puppo v Kranju, dr. E. Bretl, zobozdravnik v Ljubljani, Jak. Kogej, notar v Postojni, Ant. Fras, šol. svet., in Albert Komavec, okr. sodnik, oba v Gorici, Martin Jurkovič, dekan v Ljutomeru, dr. Fran Horvat, notar, in dr. Ljudevit Šliker, odvetnik, oba v Brežicah, Pauer Josip, trg. in posest. v Braslovčah, Pauser Adolf, posestnik v Novem mestu, Ivan Oblak, trgovec na Vrhniki, Gustav Pibrouz, ing. na Dunaju, Fran Majdič, parni mlin, Vir pri Ljubljani, dr. Lovro Požar, gim. ravnatelj v Ljubljani, dr. Matija Hočevar, okrožni zdravnik v Domžalah, dr. Fran Jankovič, državni poslanec v Koziem, Franja Picek, posestnica v Ribnici, in dr. Anton Švigelj, odv. v Ljubljani; po 8 K: P. Miklavčič, živinozdravnik v Kočevju; po 6 K: Dr. Franjo Rozina, odv. v Mariboru, in Rajko Perušek, prof. v pok. na Dunaju; po 5 K: Dr. Juro Hrašovec, odv. v Celju, H. Schreiner, gim. ravnatelj v Mariboru, dr. Konrad Janežič, odv. v Voloskem, Ivan Mejač, trgovec v Ljubljani, Okrajna Posojilnica v Krškem, Josip Smodej, notar v Vel. Lašah, dr. Anton Medved, prof. v Mariboru, Andrej Ipavec, prof. v Gorici, Mih. Pintar, not. subst. v Mokronogu, Jos. Tekavčič, okr. sodnik v Mokronogu, Ivan Perpar, lin. svet. v Tolminu, Ivan Nep. Murovec, stolni dekan, in Teodor Hribar, trgovec, oba v Gorici, Norbert Zanier, veletržec, št. Pavel pri Preb., Valentin Kopitar, upr. »Slov. Nar.« v Ljubljani, dr. Jurij Pučko, notar v Krškem, Marija Wesner v Ljubljani, Ivan Fortuna v Zatičini, Minka Hrašovec-Homan v Radovljici, Jos. Berlić, trgovec v Idriji, Fran Kobler, odvetnik v Radovljici, dr. Karl Schmidinger, notar, oba v Ljubljani, in Vlado Ternovec v Trstu; po 4 K: Josip Rudež, graščak na Tolstem vrhu, dr. V. Gregorič, zdravnik v Ilirski Bistrici, J. Pogačnik, sodni svetnik v Kranju in L. Schwenkner, knjigar v Ljubljani; po 3 K: Alojzij Zajec, veletrgovec v Sp. Šiški, L. Fürstner v Radovljici, dr. Jos. Tomišek, ravnatelj v Mariboru, Angeli Casagrande v Ajdovščini, N. Angerer, dekan v Celovcu, Janko Barle, mestni župnik v Ljubljani, Dora Klobova, poštarica v Gorcnji vasi, Jos. Medica v št. Petru na Krasu, Jos. Benedikt, ces. svetnik v Ljubljani, in J. Omerz v Sežani, 250 K: Nikolaj Križaj, župnik v p. Kamnik; po 2 K: Dr. Tomaž Romih, ravnatelj meščanske šole v Krškem; Matilda Sebenikar, Unec p. R. Josip Zečnik, župnik v Čemšeniku, Ivan Pušar, strojevodja v Sp. Šiški, A. Brezovnik, Vojnik pri Celju, Anton Kolar, župnik, Sv. Ilj pri Velenju, Matej Ražun, župnik, št. Jakob v Rožu; 1 K: Anton Petriček, nadučitelj v Zalcu. Skupaj 653 K 50 h, za katere se vsem plemenitim darovalcem izreka najtoplejša zahvala. Za odbor: Dr. Stanko Lapajne, odvetnik na Dunaju L. Bräunerstrasse 10.

Kupi se po dnevni ceni vsaka množina kuhanega

MASLA

Mlekarna I. VRANŠIČ, p. Šunja, Hrvatsko. 452

Kuharica

srednje starosti, želi službe; gre tudi na deželo. Vstop lahko takoj. Naslov pove upravnistvo »Slovenca« pod šte. 450. (Znamka za odgovor.) 450

Naročanje „Slovenca“.

Trgovski pomočnik

dobi takoj službo

v G. spodaršem društvu v Trnovem na Notranjskem.

Mesečna plača po dogovoru. Prosto stanovanje. 447

Za vsak obrt pripraven

lokal s stanovanjem

se za majev iemín odda. Več se poizve pri hišniku istotam na Tržaški cesti št. 5 418

Vabilo

na

redni občni zbor

Obrtno pomožnega društva,

r. z. z. o. z. v Ljubljani,

ki se vrši

v četrtek, dne 11. marca, ob 4. uri pop. v društvenih prostorih na Kongresnem trgu šte. 4, I. nadstropje.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Letno poročilo in računski sklep za leto 1914.
3. Poročilo revizorjev o pregledu računov.
4. Nadomestna volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Dodatek: Ako bi občni zbor ne bil sklepčen ob določen uri, se vrši eno uro pozneje z istim dnevnim redom drug občni zbor, ne glede na število navzočih članov.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naš iskreno ljubljani soprog in oče, gospod

Daniel Murn

trgovec in gostilničar v Gradcu

včera, dne 1. marca, previden s tolažili sv. vere mirno zaspal v Gospodu. Pogreb predragega pokojnika se vrši jutri, dne 3. marca ob 4. uri popoldne.

Gradac, 2. marca 1915.

453

Žalujoči ostali.

451

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prežalostno vest, da je naš dobri oče, ozir. brat, stric, gospod

Anton Wisjan,

posestnik in sedlarski mojster,

dne 1. marca ob 1. uri popoldne po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika se vrši v sredo, dne 3. marca iz hiše žalosti Celovška cesta 67. na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega Oznanenja.

Biagega rajnika priporočamo v molitev in blag spomin!

Sp. Šiška, dne 2. marca 1915.

Žalujoči ostali.

Naznanilo!

Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da sem v Šelenburgovo ulico št. 1 preselila svojo podružnico z Resljeve ceste 7

Nanovo preur-jena podružnica se otvori dne 2. marca t. l. (nasproti kazine) kot

prva specialna trgovina umetniških razglednic in pisemskega papirja.

Priporočam se nadaljni naklonjenosti slavnega občinstva ter beležim z najodličnejšim spoštovanjem 439

Marija Tičar, trgovina s papirjem,

Sv. Petra cesta št. 26. Ljubljana. Šelenburgova ulica št. 1.